

Sygn. akt I C 1293/16

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 13 listopada 2017 roku**

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

**w składzie:**

**Przewodniczący:** SSR Katarzyna Niemczyk

**Protokolant:** starszy sekretarz sądowy Monika Kaniowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 roku w Słupsku

na rozprawie

**sprawy z powództwa P. B.**

**przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. B. kwotę 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.06.2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.898,90 zł (tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt osiem złotych i 90/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1293/16

## UZASADNIENIE

W dniu 27.08.2015 roku **powód P. B.**, reprezentowany przez adwokata, wniósł pozew przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę na jego rzecz kwoty 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, ból i cierpienie wynikające z uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia spowodowanego cierpieniem fizycznym i psychicznym wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego plus podatek VAT.

Wskazał, że odpowiedzialność pozwanej wynika z łączącej ją z podmiotem odpowiedzialnym za zdarzenie tj. D. D. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo – Handlowe (...) z siedzibą w U., umowy (...) o numerze (...).

Powód w uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 18 czerwca 2012r. między godziną 9 a 9:30 na prośbę P. W. (pracownika przedsiębiorstwa (...), Krajowe i (...)) przebywał na terenie stołówki Ośrodka (...) z siedzibą w U.. Przechodząca obok niego kelnerka niosła cztery dzbanki z wrzątkiem. Wrzątek z jednego z dzbanków wylała na nogę powoda.

Pielęgniarka udzieliła mu pierwszej pomocy, lecz pogotowia nie wezwano. Pracownik ośrodka (...) z własnej inicjatywy, zawiózł go do przychodni w U.. Następnego dnia zgłosił się do Poradni (...) Urazowo-Ortopedycznej w

S., gdzie poddano go dalszemu leczeniu i stwierdzono u niego oparzenie drugiego stopnia. Powód podał, że miesiąc przebywał na zwolnieniu lekarskim. Po zakończeniu leczenia zmienił pracę, albowiem nie był w stanie pracować na długich trasach jako kierowca autobusu, z uwagi na towarzyszący mu uciążliwy ból.

Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, że uszkodzenie ciała, związany z tym rozstrój zdrowia, szczególnie dotkliwie wpłynęły na jego stan psychiczny.

**Pozwane Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**, reprezentowane przez adwokata, w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od P. powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. (k. 61 - 65).

W uzasadnieniu podała, że w sprawie występuje jako ubezpieczyciel podmiotu: (...) D. D., tym samym jego odpowiedzialność, wobec odpowiedzialności ubezpieczonej jest jedynie akcesoryjna i występuje jedynie wówczas, gdy odpowiedzialność ponosi ubezpieczony podmiot. Zdaniem pozwanej w sprawie brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, by ubezpieczone przedsiębiorstwo było odpowiedzialne za szkodę na osobie powoda.

Zarzucił powodowi, że nie przedstawił dowodów potwierdzających, że do zdarzenia doszło w okolicznościach opisywanych w pozwie, ani nie wykazał, aby kelnerka, o której mowa w pozwie, była pracownikiem ubezpieczonego.

Pozwany oświadczył, że brak jest podstaw do przyjęcia, by ze strony ubezpieczonej doszło do jakiegokolwiek zaniedbania. Ponadto powód nie wskazał czym miała się przejawiać bezprawność działania ubezpieczonego.

Pozwany zakwestionował również żądanie pozwu co do wysokości.

W ocenie pozwanego żądanie zasądzenia odsetek od jakiegokolwiek wcześniejszej daty - niż dzień wyrokowania - jest bezzasadne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowo - Handlowe (...) D. D. z siedzibą w C. zawarło z Towarzystwem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej i posiadaniem mienia wykorzystywanego w tej działalności - na sumę ubezpieczenia 50.000,00 zł.

Umowa została zawarta na okres od dnia 22.06.2011r. do dnia 21.06.2012r.

(dowód: polisa nr (...) – k. 179-181)

W dniu 18.06.2012 roku w stołówce Ośrodka (...) w U. przy ul. (...), kelnerka D. K. wylała wrzącą wodę z dzbanka na nogę powoda.

W tym czasie personel stołówki przygotowywał salę do śniadań dla gości ośrodka. Kelnerka D. K. niosła cztery dzbanki z wrzątkiem jednocześnie, po dwa w każdym ręku. Jeden z dzbanków wypadł jej z dłoni i upadł na podłogę. Wieko termosu otworzyło się i wrzątek wylał się na prawą stopę P. B..

P. B. nie potrafił niosącej wrzątek D. K..

(dowód: zeznania świadka D. K. złożone na rozprawie w dniu 4.08.2016 roku, czas nagrania 00:03:17 - 00:20:33 - k. 106 - 107; przesłuchanie powoda złożone na rozprawie w dniu 18.09.2017 roku, czas nagrania 00:07:26 - 00:23:38 - k. 156 - 157, k. 85)

Gdy D. K. została przyjęta do pracy u D. D. uzyskała informację o tym, że kierowcy pracujący u męża D. D. (w tym P. B.) mogą przychodzić na śniadania do prowadzonej przez D. D. stołówki.

(dowód: zeznania świadka D. K. złożone na rozprawie w dniu 4.08.2016 roku, czas nagrania 00:03:17 - 00:20:33 - k. 106 - 107; przesłuchanie powoda złożone na rozprawie w dniu 18.09.2017 roku, czas nagrania 00:07:26 - 00:23:38 - k. 156 - 157, k. 85)

Za obsługę stołówki odpowiadają wyłącznie pracownicy zatrudnieni przez D. D..

(dowód: pismo z dnia 16.10.2014r. – k. 175)

Bezpośrednio po zdarzeniu pielęgniarka z ośrodka wypoczynkowego udzieliła pierwszej pomocy P. B., zakładając mu opatrunek.

(dowód: przesłuchanie powoda złożone na rozprawie w dniu 18.09.2017 roku, czas nagrania 00:07:26 - 00:23:38 - k. 156 - 157, k. 85)

R. S. zawiózł P. B. do przychodni w U..

(dowód: zeznania świadka P. W. złożone na rozprawie w dniu 4.08.2016 roku, czas nagrania 00:20:44 – k. 107, zeznania świadka R. S. złożone na rozprawie w dniu 29.09.2016 roku, czas nagrania 00:06:34 - 00:09:41 - k. 125)

Po zdarzeniu P. B. odczuwał bardzo silne dolegliwości bólowe przez pierwszych kilka dni. Lekarz zalecił powodowi, aby leżał z nogą uniesioną go góry. Około miesiąca od zdarzenia pielęgniarka zmieniała powodowi opatrunki. Zmiana opatrunków była bolesna.

Przez dolegliwości bólowe powód nie mógł chodzić. Po domu poruszał się o kuli. Trudności sprawiało mu mycie, branie prysznic.

Skóra na stopie piekła, rana była obolała, pomimo stosowanych maści. Kiedy, po dwóch miesiącach rana zablizniła się, P. B. nadal odczuwał dolegliwości bólowe prawej nogi.

Powód otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od dnia 18.06.2012r. do dnia 06.07.2012r..

Po powrocie do pracy pojechał w trasę do Hiszpanii na okres 2 tygodni. W trasie bóle stopy nasiliły się, a prawa noga bardzo spuchła. Powód udał się do lekarza i otrzymał zwolnienie od pracy na okres około miesiąca.

W wyniku poparzenia P. B. zażywał silne leki przeciwbólowe. Ból w prawej stopie odczuwał przez około roku po zdarzeniu. Zmuszony był nosić miękkie obuwie oraz zmieniać opatrunki.

(dowód: trzy zdjęcia k. 8; przesłuchanie powoda złożone na rozprawie w dniu 18.09.2017 roku, czas nagrania 00:07:26 - 00:23:38 - k. 156 - 157, k. 85; zaświadczenie lekarskie (...) k. 203-204)

Pismem z dnia 05.09.2014r. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. poinformowało ubezpieczonego Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...) D. D. z siedzibą w C. o tym, że potwierdza przyjęcie zgłoszenia roszczeń odszkodowawczych P. B. z tytułu wypadku, jaki miał miejsce w dniu 16.06.2012r.

(dowód: pismo z dnia 05.09.2014r. – k. 178)

Pozwany po rozpatrzeniu zgłoszonych roszczeń z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej PPUH (...) odmówiło przyjęcia odpowiedzialności za przedmiotowe zdarzenie. O powyższym poinformowano P. B..

(dowód: pismo z dnia 31.10.2014r. – k. 173-174)

W wyniku zdarzenia z dnia 18.06.2012r. P. B. doznał oparzenia drugiego stopnia podudzia prawego w okolicy stawu skokowego prawego. Uraz ten spowodował następstwa w postaci przebarwienia i blizny w okolicy stawu skokowego prawego. Ustalona wysokość uszczerbku wynosi 3%

Z uwagi na charakter obrażeń był on narażony na dolegliwości bólowe związane z uszkodzeniem tkanek w wyniku oparzenia termicznego, które miały dość wysokie nasilenie w okresie około trzech do pięciu dni od zdarzenia. Po tym okresie dolegliwości nie są już takie duże i można je opanować przy pomocy środków farmakologicznych.

Nie stwierdzono ograniczeń funkcjonalnych powoda, które mają bezpośredni związek z przebyłym zdarzeniem przedmiotowym.

Aktualnie sprawność kończyny ww. jest na poziomie stanu prawidłowego porównywalnego z kończyną przeciwną.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii – M. K., z dnia 06.04.2017r. – k. 135-136)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej mierze zasługiwało na uwzględnienie.

Sporne w sprawie było to, czy do zdarzenia z dnia 18.06.2012 roku doszło w okolicznościach podanych przez powoda, tego czy odpowiedzialność za to zdarzenie ponosi pozwany, jak również wysokość kwoty dochodzonej pozwem. Ciężar wykazania tych okoliczności, zgodnie z przepisem art. 6 k.c. spoczywał na powodzie. Powód temu obowiązkowi sprostał.

Na mocy przepisu art. 444 § 1 zdanie pierwsze k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty.

Jak stanowi przepis art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zgodnie ze słusznym stanowiskiem komentatorów do Kodeksu cywilnego uszkodzenie ciała w rozumieniu art. 444 § 1 polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka (np. rany, złamania). Naruszenie to może dotyczyć nie tylko samej powłoki cielesnej, ale również tkanek oraz narządów wewnętrznych (uszkodzenie organów wewnętrznych).

Rozstrój zdrowia - w rozumieniu art. 444 § 1 - wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów, bez ich widocznego uszkodzenia (np. zatrucie, nerwica, choroba psychiczna). Jest oczywiste, że często to samo zdarzenie może wywołać zarówno uszkodzenie ciała, jak i rozstrój zdrowia (tak: Jacek Gudowski, Gerard Bieniek, komentarz do Kodeksu cywilnego, art. 444 k.c., teza 3, lex).

Jak stanowi przepis art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Bezprawność jest kategorią obiektywną. Chodzi o to, czy czyn sprawcy był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródła tych zasad wynikają m.in. z nakazów i zakazów wynikających z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje). (tak komentarz do art. 415 k.c., Jacek Gudowski, lex).

Pojęcie „wina” (dolus i culpa) jest jednakowe, zarówno jeśli chodzi o odpowiedzialność deliktową, jak i kontraktową. Różnice dotyczą zakresu odpowiedzialności; o ile np. w ramach odpowiedzialności umownej jest ona często ograniczona do rażącego niedbalstwa, o tyle w ramach odpowiedzialności deliktowej stopień winy ma znaczenie drugorzędne, co oznacza, że sprawca szkody odpowiada w razie istnienia choćby **lekkiego niedbalstwa** (culpa levissima). W świetle art. 415 k.c. nawet najmniejszy stopień winy sprawcy szkody wystarcza do obciążenia go odpowiedzialnością cywilną (wyrok SN z 10 października 1975 r., I CR 656/75, LexisNexis nr (...)).

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie doprowadziło do ustalenia, że D. D., prowadziła w dacie zdarzenia z dnia 18.06.2012 roku działalność gospodarczą i z tytułu odpowiedzialności cywilnej była ubezpieczona u pozwanego.

Dowód z zeznań świadka D. K., jak również pismo D. D. kierowane go pozwanego doprowadził do ustalenia, że kelnerka której wypadł dzban z wodą była zatrudniona u D. D., jak również to, że D. D. zezwalała na korzystanie ze stołówki przez kierowców zatrudnionych przez jej męża (w tym powoda).

Na D. D. ciążył obowiązek dołożenia starań, aby korzystający z prowadzonej w ramach ośrodka (...) stołówki mieli zagwarantowane bezpieczeństwo.

Jak stanowi przepis art. 18 ustawy z dnia 02.07.2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorca jest obowiązany spełniać określone przepisami prawa warunki wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności dotyczące ochrony przed zagrożeniem życia, zdrowia ludzkiego i moralności publicznej, a także ochrony środowiska.

W sytuacji, gdy D. D. zezwalała na przebywanie w stołówce innym osobom, poza oficjalnymi godzinami posiłków, na niej spoczywał obowiązek zapewnienia takich warunków pracy swoim pracownikom, aby nie doszło do zdarzenia, którego doznał powód. Dowód z przesłuchania powoda, jak i zeznań świadka D. K., wykazał to, że powód nie potrafił kelnerki niosącej wrzątek. Praca w takich warunkach, w których kelnerka nosi po dwa dzbanki z wrzątkiem w każdej z dłoni, w obecności osób korzystających ze stołówki, pozwala na przypisanie co najmniej lekkiego niedbalstwa w organizacji podawania posiłków, za które odpowiedzialność ponosi ubezpieczona D. D..

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci opinii biegłego sądowego doprowadził do ustalenia, że w wyniku zdarzenia powód doznał uszkodzenia ciała w postaci oparzenia drugiego stopnia podudzia prawego w okolicy stawu skokowego prawego. Uraz ten spowodował następstwa w postaci przebarwienia i blizny w okolicy stawu skokowego prawego. Ustalona przez biegłego wysokość uszczerbku wynosi 3%.

Uszkodzenie ciała powoda uprawnia go, w myśl powyżej przywołanych przepisów, do domagania się zapłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W sprawie ustalono również, że z uwagi na charakter obrażeń był on narażony na silne dolegliwości bólowe.

W ocenie sądu, ból i cierpienie odczuwane w tym zdarzeniem przez powoda, w pełni uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości dochodzonej pozwem. Silne dolegliwości bólowe, konieczność zmiany opatrunków, które te dolegliwości potęgowały, trudności z poruszaniem się i zakładaniem obuwia, jak również utrzymująca się konieczność pielęgnacji skóry spowodowana oparzeniem, uzasadniają przyznanie powodowi kwoty 10.000,00 zł. Kwota ta jest odpowiednia do tego, aby zrekompensować ból związany z uszkodzeniem ciała i ujemnymi przeżyciami psychicznymi.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 415 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.06.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Powód domagał się w sprawie zasądzenia ustawowych odsetek od kwoty 10.000,00 zł liczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Odpis pozwu został doręczony pozwanemu w dniu 13.06.2016 roku (k. 60). Powód nie wykazał tego, aby przed złożeniem pozwu w sądzie, wzywał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Pozwanemu zgłoszono jedynie wystąpienie zdarzenia, któremu uległ powód. Zasadne jest wobec żądanie zapłaty odsetek od dnia 21.06.2016 roku do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie sąd powództwo oddali, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód przegrał sprawę w nieznacznej części. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 1.898,00 zł, na które składają się: opłata od pozwu w wysokości 500,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł, rozliczona zaliczka na sporządzenie opinii przez biegłego sądowego - 181,90 zł (zgodna z postanowieniem k. 147) oraz wynagrodzenie należne adwokatowi - 1.200,00 zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w

sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).

Na podstawie przepisu art. 100 zdanie drugie k.p.c. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.898,90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.